

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

ว่าด้วยจรรยาบรรณของบุคลากร

พ.ศ. ๒๕๕๑

.....

เพื่อเป็นการรักษาและดำรงไว้ซึ่งเกียรติยศและศักดิ์ศรีแห่งบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม อันจะนำมาซึ่งการยอมรับในสถานะและคุณค่าแห่งมหาวิทยาลัยต่อบุคคลทั่วไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๖๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และประกาศ ก.พ.อ. เรื่องมาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๑ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมจึงออกข้อบังคับไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ว่าด้วยจรรยาบรรณของบุคลากร พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ว่าด้วยจรรยาบรรณของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ และให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายถึง มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

“สภามหาวิทยาลัย” หมายถึง สภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

“อธิการบดี” หมายถึง อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

“จรรยาบรรณ” หมายถึง ประมวลความประพฤติที่บุคลากรในสังกัดมหาวิทยาลัยพึงปฏิบัติเพื่อรักษาและดำรงไว้ซึ่งเกียรติยศและศักดิ์ศรี

“ผู้บังคับบัญชา” หมายถึง ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗

“บุคลากร” หมายถึง ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พนักงานราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย และลูกจ้างส่วนราชการในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

“คณาจารย์” หมายถึง บุคลากรที่มีตำแหน่งวิชาการ ได้แก่ ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และอาจารย์ ซึ่งทำหน้าที่สอนและวิจัย หรือทำหน้าที่วิจัยโดยเฉพาะ ทั้งนี้ให้หมายรวมถึง พนักงานราชการ และพนักงานมหาวิทยาลัยที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการดังกล่าวด้วย

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้

หมวด ๑ บททั่วไป

- ข้อ ๖ บุคลากรต้องปฏิบัติตนโดยยึดมั่นในหลักการต่อไปนี้
- (๑) ยึดหลักและยืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้อง
 - (๒) ซื่อสัตย์สุจริตและรับผิดชอบ
 - (๓) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้
 - (๔) ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่เลือกปฏิบัติ
 - (๕) มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน
 - (๖) ไม่ใช้อำนาจครอบงำผิดทำนองคลองธรรมต่อนักศึกษาและผู้รับบริการ

หมวด ๒ จรรยาบรรณต่อตนเอง

ข้อ ๗ บุคลากรพึงเป็นผู้ประพฤติตนอย่างมีศีลธรรมอันดี เหมาะสมกับวิชาชีพ ไม่กระทำการใดๆ ให้เกิดความเสียหาย หรือเสื่อมเสียชื่อเสียงและดำรงตนภายในปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ข้อ ๘ บุคลากรพึงปฏิบัติด้วยความรับผิดชอบต่อตนเอง ผู้อื่น สังคม สิ่งแวดล้อม และประเทศชาติ

ข้อ ๙ บุคลากรพึงมีความมุ่งมั่น สรรค์สร้าง รักษา ใช้ทรัพย์สินทางปัญญาของตนโดยชอบ และไม่ละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาของผู้อื่น

ข้อ ๑๐ บุคลากรพึงเป็นผู้นำในการอนุรักษ์และพัฒนาศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นและภูมิปัญญาไทย

ข้อ ๑๑ บุคลากรพึงมีเจตคติที่ดี และพัฒนาตนเองให้มีคุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ ทักษะ ในการทำงานเพื่อให้เกิดการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล ทั้งต้องฝึกฝนตนเองให้แตกฉานและชำนาญเชี่ยวชาญ

ข้อ ๑๒ บุคลากรต้องงดเว้นจากการนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน และต้องไม่คัดลอกหรือลอกเลียนผลงานทางวิชาการของผู้อื่นโดยมิชอบ หรือนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่น หรือจ้างงานหรือใช้ให้ผู้อื่นทำผลงานทางวิชาการเพื่อไปใช้ในการเสนอการกำหนดตำแหน่ง หรือการเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้น หรือให้ได้รับเงินเดือน หรือค่าตอบแทนในระดับที่สูงขึ้น

หมวด ๓

จรรยาบรรณต่อวิชาชีพและนักศึกษา

ข้อ ๑๓ บุคลากรพึงใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต และไม่กระทำการใดๆ อันเป็นการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ

ข้อ ๑๔ บุคลากรพึงปฏิบัติตนให้มีความสามารถและได้มาตรฐานแห่งวิชาชีพ

ข้อ ๑๕ บุคลากรพึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ เสียสละ อดทน ซื่อสัตย์ สุจริต ช่วยเหลือเกื้อกูลต่อผู้ร่วมงาน ผู้อื่น ชุมชน สังคม และประเทศชาติในทางสร้างสรรค์

ข้อ ๑๖ บุคลากรพึงปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพทางวิชาการ ไม่ถูกรอบงำด้วยอิทธิพล หรือประโยชน์อื่นใด

ข้อ ๑๗ บุคลากรพึงหมั่นศึกษา ค้นคว้า ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการ ให้ทันต่อการพัฒนาทางวิชาการ เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและการเมืองอย่างต่อเนื่อง

ข้อ ๑๘ บุคลากรต้องไม่ล่วงละเมิดทางเพศ หรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักศึกษาซึ่งมิใช่คู่สมรสของตน

ข้อ ๑๙ บุคลากรต้องไม่เปิดเผยความลับของนักศึกษาที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือจากความไว้วางใจ ทั้งนี้โดยมิชอบและก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักศึกษาหรือผู้รับบริการ

ข้อ ๒๐ คณาจารย์พึงเป็นนักวิจัยที่มีจรรยาบรรณแห่งนักวิจัยตามข้อกำหนดของคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

ข้อ ๒๑ คณาจารย์พึงรับผิดชอบ ตั้งใจ เอาใจใส่การสอนและพัฒนาศิษย์ให้รู้จริง ทำได้จริง สามารถบูรณาการความรู้เพื่อใช้ประโยชน์ได้จริง พึงสอนและพัฒนาศิษย์อย่างเต็มความสามารถ และปฏิบัติต่อศิษย์ด้วยความเมตตา กรุณา และเป็นธรรม

ข้อ ๒๒ คณาจารย์พึงปฏิบัติให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ และบุคคลทั่วไป ทั้งทางส่วนตัวและการปฏิบัติงาน

ข้อ ๒๓ คณาจารย์พึงอบรม สั่งสอน ฝึกฝน เสริมสร้างความรู้ ทักษะ คุณธรรมและจริยธรรมที่ถูกต้องดีงามให้แก่ศิษย์อย่างเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจ

ข้อ ๒๔ คณาจารย์พึงปฏิบัติต่อศิษย์อย่างมีเมตตา ช่วยเหลือ และส่งเสริมให้กำลังใจในการศึกษาเล่าเรียน โดยเสมอภาคและเที่ยงธรรม

หมวด ๔

จรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงาน

ข้อ ๒๕ บุคลากรพึงปฏิบัติงานโดยยึดระเบียบ กฎเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี กล่าวคือ ต้องปฏิบัติงานเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ มีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ ลดขั้นตอนการปฏิบัติงานที่เกินความจำเป็น ปรับปรุงภารกิจให้ทันต่อเหตุการณ์ และตอบสนองความต้องการของประชาชน

ข้อ ๒๖ บุคลากรพึงจัดให้มีข้อมูลข่าวสารทางราชการเพื่อให้ประชาชนเข้าตรวจสอบ ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ

หมวด ๕

จรรยาบรรณต่อหน่วยงาน

ข้อ ๒๗ บุคลากรต้องไม่กล่าวอ้างหรือใช้สัญลักษณ์ ชื่อของมหาวิทยาลัย หรือส่วนราชการในสังกัดมหาวิทยาลัยเพื่อประโยชน์แห่งตน หรือในทางที่ทำให้มหาวิทยาลัยหรือส่วนราชการในสังกัดมหาวิทยาลัยเสื่อมเสียชื่อเสียง

ข้อ ๒๘ บุคลากรพึงยึดมั่นและปฏิบัติตามปรัชญา ปณิธาน พันธกิจ วิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ และนโยบายของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๒๙ บุคลากรพึงมีส่วนร่วม ส่งเสริมและสร้างความสามัคคีในหมู่คณะเพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัย

ข้อ ๓๐ บุคลากรพึงร่วมสร้างและรักษาชื่อเสียงและประโยชน์ของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๓๑ บุคลากรพึงปฏิบัติงานด้วยความสุจริต และปราศจากอคติต่อมหาวิทยาลัย

ข้อ ๓๒ บุคลากรพึงปฏิบัติงานอย่างเต็มกำลังความสามารถ ขยันหมั่นเพียร ถูกต้องสมเหตุสมผล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของมหาวิทยาลัยและนักศึกษาเป็นสำคัญ

ข้อ ๓๓ บุคลากรพึงดูแล รักษาและใช้ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยอย่างประหยัดคุ้มค่า ระมัดระวัง มิให้สิ้นเปลืองเสียหาย หรือสูญหาย และพึงระมัดระวังดูแลรักษาทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยอย่างวิญญูชน พึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง

หมวด ๖

จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา ผู้ร่วมงาน

ข้อ ๓๔ บุคลากรซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา พึงเอาใจใส่ดูแลผู้ใต้บังคับบัญชา ทั้งในด้านการปฏิบัติงาน การสร้างเสริมขวัญและกำลังใจ การจัดสวัสดิการและการพัฒนาของบุคลากรในสังกัด

ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้ได้บังคับบัญชา ตลอดจนปกครองผู้ได้บังคับบัญชาด้วยหลักการและเหตุผล ที่ถูกต้องตามหลักธรรมาภิบาล

ข้อ ๓๕ บุคลากรซึ่งเป็นผู้ได้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการตามคำสั่งอันชอบด้วยกฎหมาย ของผู้บังคับบัญชา และตามลำดับชั้นของการบังคับบัญชา เว้นแต่จะได้รับอนุญาตให้ข้ามลำดับชั้นได้

ข้อ ๓๖ บุคลากรพึงมีอิสระทางความคิดด้านวิชาการที่สร้างสรรค์ รับผิดชอบต่อการเสนอความคิด และปฏิบัติตนอย่างเป็นกัลยาณมิตรกับผู้ที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๓๗ บุคลากรพึงมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน การให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือทีมงาน ของตน ทั้งในด้านการให้ความคิดเห็น การช่วยงานและการแก้ไขปัญหาาร่วมกัน ตลอดจนเสนอแนะใน สิ่งที่เห็นว่ามิมีประโยชน์ต่อการพัฒนางานในความรับผิดชอบ

ข้อ ๓๘ บุคลากรพึงช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ในทางที่ชอบ รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดความ สามัคคีร่วมแรงร่วมใจในบรรดาผู้ร่วมงานในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยและเพื่อประโยชน์ ส่วนรวม

ข้อ ๓๙ บุคลากรพึงปฏิบัติต่อผู้ร่วมงาน ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องด้วยความสุภาพ มีน้ำใจ และมี มนุษยสัมพันธ์อันดี

ข้อ ๔๐ บุคลากรพึงเคารพเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น ยกย่อง ให้เกียรติในศักดิ์ศรีของ เพื่อนร่วมงาน โดยไม่ทับถมให้ร้ายป้ายสี พูดยาส่อเสียดหรือกลั่นแกล้งซึ่งกันและกัน โดยต้องรักษา ชื่อเสียง เกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่

ข้อ ๔๑ บุคลากรต้องไม่กล่าวร้าย หมิ่นประมาท หรือดูถูกมหาวิทยาลัย คณาจารย์ หรือบุคลากร ในสังกัดมหาวิทยาลัย

ข้อ ๔๒ บุคลากรพึงดำรงตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักศึกษา และบุคคลโดยทั่วไป ทั้งบทบาท หน้าที่การงานและการดำเนินชีวิตส่วนตัว

หมวด ๗

จรรยาบรรณต่อประชาชน ผู้รับบริการและต่อสังคม

ข้อ ๔๓ บุคลากรต้องไม่รับหรือเรียกทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดจากประชาชน ผู้รับบริการ อันมีมูลค่าเกินกว่าที่พึงให้กันตามอัตราและประเพณีในสังคม

ข้อ ๔๔ บุคลากรพึงละเว้นการคบหาสมาคมกับบุคคลซึ่งมีความประพฤติหรือมีชื่อเสียงในทาง เลื่อมเลี้ยว อันอาจกระทบกระเทือนต่อชื่อเสียง เกียรติศักดิ์ของตนเองและมหาวิทยาลัย

หมวด ๘

การพิจารณาทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๔๕ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการพิจารณาทางจรรยาบรรณ” เรียกโดยย่อว่า “ค.ก.จ.” ซึ่งมี

(๑) รองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมาย	เป็นประธานกรรมการ
(๒) ผู้แทนจากคณะกรรมการสภาคณาจารย์
และข้าราชการที่ประธานกรรมการมอบหมาย ๑ คน	เป็นกรรมการ
(๓) ผู้อำนวยการกองกลาง	เป็นกรรมการ
(๔) รองคณบดีที่คณบดีมอบหมายคณะละ ๑ คน	เป็นกรรมการ
(๕) ผู้ปฏิบัติงานด้านกฎหมายที่อธิการบดีมอบหมาย ๑ คน	เป็นกรรมการ
(๖) หัวหน้างานการเงินเจ้าหน้าที่และนิติการ	เป็นกรรมการและเลขานุการ

ค.ก.จ. มีอำนาจพิจารณาและวินิจฉัยการกระทำความผิดจรรยาบรรณ ซึ่งอาจารย์เริ่มดำเนินการสอบสวนได้โดยมีผู้กล่าวหา หรือผู้บังคับบัญชาขอให้ดำเนินการ หรือ ค.ก.จ. เห็นสมควรสอบสวนเมื่อสอบสวนแล้วเสร็จ ให้เสนออธิการบดีสั่งการ

การสอบสวนและพิจารณาต้องยึดหลักการให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบข้อกล่าวหา การรับฟัง การแก้ไขข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหาทั้งทางวาจาและลายลักษณ์อักษรอย่างเพียงพอ มีการเปิดโอกาสให้มีการคัดค้านกรรมการได้ ตลอดจนมีการคุ้มครองผู้กล่าวหาหรือพยานที่เป็นนักศึกษา

ค.ก.จ. ให้มีวาระการดำรงตำแหน่งตามวาระหน้าที่ปกติที่ตนปฏิบัติ

ข้อ ๔๖ การกระทำความผิดดังต่อไปนี้ ถือว่าเป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง

(๑) การนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนโดยมิชอบ
(๒) การล่วงละเมิดทางเพศหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักศึกษา ซึ่งมีใช้คู่สมรสของตน พฤติกรรมที่ถือว่าเป็นละเมิดทางเพศ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด โดยออกเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

(๓) การเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากนักศึกษาหรือผู้รับบริการเพื่อกระทำหรือไม่กระทำการใดในอำนาจหน้าที่

(๔) การเปิดเผยความลับของนักศึกษาที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือจากความไว้วางใจ โดยมิชอบและก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักศึกษาหรือผู้รับบริการ

(๕) การสอน หรืออบรมนักศึกษาเพื่อให้กระทำการที่รู้ว่าย่ำผิดกฎหมายหรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง

(๖) การกระทำความผิดอย่างอื่นที่สภามหาวิทยาลัยอาจกำหนดขึ้นตามสภาพและความร้ายแรงของการกระทำ

ข้อ ๔๗ การกระทำผิดจรรยาบรรณที่เป็นความผิดวินัยหรือผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการทางวินัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ถ้าไม่เป็นความผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการดังนี้

- (๑) ตักเตือน หรือ
- (๒) สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือ
- (๓) ทำทัณฑ์บน

เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้วให้บันทึกในทะเบียนประวัติบุคคลด้วย

ข้อ ๔๘ การกำหนดการลงโทษต้องคำนึงถึงสภาพและความร้ายแรงของความผิด และอาจกำหนดโทษอย่างเดียวหรือหลายอย่างรวมกันได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ไม่ว่าจะมีการลงโทษทางวินัยหรือไม่

ข้อ ๔๙ การประพฤติผิดจรรยาบรรณ ข้อ ๑๐, ๑๑, ๑๔, ๑๗, ๒๓, ๒๔, ๒๕, ๓๒, ๓๓, ๓๔, ๓๕, ๓๖, ๓๗, ๓๘ และ ๓๙ ไม่เป็นความผิดทางวินัย

ข้อ ๕๐ การประพฤติผิดจรรยาบรรณ ข้อ ๗, ๘, ๑๕, ๑๖, ๑๙, ๒๐, ๒๑, ๒๒, ๒๖, ๒๗, ๒๘, ๒๙, ๓๐, ๓๑, ๔๐, ๔๑, ๔๒ และ ๔๔ เป็นความผิดทางวินัยไม่ร้ายแรง

ข้อ ๕๑ การประพฤติผิดจรรยาบรรณ ข้อ ๙, ๑๒, ๑๓, ๑๘, ๔๓, และ ๔๖ เป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๕๒ บุคลากร ผู้ใดถูกลงโทษตามข้อบังคับนี้ ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์จรรยาบรรณภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันทราบคำสั่งลงโทษ

ข้อ ๕๓ คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์จรรยาบรรณ ประกอบด้วย

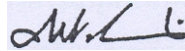
- (๑) อธิการบดี หรือรองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ
- (๒) ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ เป็นกรรมการ
- (๓) ผู้แทนกรรมการสภามหาวิทยาลัยจากคณาจารย์ประจำ
ที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย ๑ คน เป็นกรรมการ
- (๔) ผู้แทนกรรมการสภามหาวิทยาลัยจากผู้ทรงคุณวุฒิ
ที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย ๑ คน เป็นกรรมการ
- (๕) คณบดีทุกคณะ เป็นกรรมการ
- (๖) ผู้ปฏิบัติงานด้านกฎหมายที่อธิการบดีมอบหมาย เป็นกรรมการ
- (๗) ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี เป็นกรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์จรรยาบรรณ ต้องพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน นับแต่ได้รับเรื่องอุทธรณ์ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์จรรยาบรรณให้เป็นที่สิ้นสุด

ข้อ ๕๔ การประพฤติผิดจรรยาบรรณใด มิได้มีลักษณะเป็นความผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชา
ดำเนินการตักเตือน สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือทำทัณฑ์บนแล้วแต่กรณี
หากข้าราชการผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำตักเตือน ไม่ดำเนินการให้ถูกต้อง หรือฝ่าฝืนทัณฑ์บนให้ถือว่าเป็น
การกระทำผิดวินัย

ข้อ ๕๕ ข้อบังคับว่าด้วยจรรยาบรรณนี้ ให้ใช้บังคับกับบุคลากรโดยเคร่งครัด การไม่ยึดถือและ
ไม่ปฏิบัติตาม หรือกระทำการใด ๆ อันเป็นการฝ่าฝืนข้อบังคับนี้ จนเป็นเหตุก่อให้เกิดความเสียหาย
หรือสูญหายต่อบุคคล หรือทรัพย์สินของทางราชการ หากเป็นกรณีความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง
ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง หากเป็นกรณีความผิดวินัย
อย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงแล้วแต่กรณี

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๑

(ศาสตราจารย์พิเศษ ดร.ภาวิช ทองโรจน์)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม